

LLUÍS OLIVA, DIRECTOR DE TELEVISIÓ DE CATALUNYA

Text: PERE MARTÍ / Fotos: MARC VILA

"El futbol no salva cap televisió"

Lluís Oliva (Barcelona, 1955) és director de Televisió de Catalunya. Durant l'any 97, TV3 ha estat líder d'audiència. Més enllà de les xifres, en aquesta entrevista parla del conflicte amb el Barça, de la batalla digital i dels repetidors de les Illes.

La televisió catalana passa per un moment dolç. Durant l'any que acabem de tancar, ha estat la televisió més vista pels ciutadans del Principat. Ha aconseguit un 22% de quota de pantalla i s'ha situat per damunt de les cadenes espanyoles, privades o públiques. El seu director, Lluís Oliva, remarca dues coses: que aquest ha estat un èxit d'equip. I segon, que en un moment en què algunes televisions pugnen per ser a dalt a base d'apilar escombraria televisiva, TVC ha assolit el lideratge sense renunciar a la qualitat. A incrementar aquesta audiència també hi contribueixen nombrosos espectadors de les Illes, el País Valencià i Catalunya Nord, que seguint l'eslògan de la casa, també senten TV3 com la seva.

—Quina ha estat la recepta de l'èxit?

—L'èxit està en un equip de gent que estem orgullosos de ser els primers però que també ho estem quan som els tercers, com va passar l'any anterior. És important ser el primer però sobretot fer-ho bé.

—Sembla que vulgui relativitzar les xifres. L'objectiu de TV3 no és ser els primers, tenir el màxim d'audiència?

—El lideratge d'audiència és el símbol de l'èxit com a professional. Ningú no treballa per quedar l'últim. L'interès nostre és intentar ser ben acollits per l'audiència sense jugar al tot per l'audiència. Si féssim cinema pornogràfic a les 12 de la nit dels divendres tindríem més audiència. Si tinguéssim programes telescombraria també. Però el nostre plantejament no és anar a guanyar l'au-

diència a qualsevol preu. Perquè a més, els mitjans de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, com a empreses, tenen l'objectiu de guanyar audiència però també tenen l'objectiu primordial d'impulsar la normalització lingüística i la identitat cultural. Sense audiència no podríem aconseguir aquest objectiu.

—Com s'aplica aquest model a l'hora de plantejar-se la graella de programes?

—Entre els programes més vistos de TV3 hi ha *Vides privades*, 30 minuts, i dos Telenotícies. No hi ha cap cadena que tingui programes com aquests en el seu prime time.

—Però la punta del lideratge de l'audiència els la dona el futbol.

—No, en absolut. TV3 té el futbol en exclusiva des de l'any 89. I no hem estat líders d'audiència fins el 1997. Amb futbol hem estat últims i primers. És evident que el futbol és important, però no ens l'han regalat. L'hem hagut de pagar, l'hem hagut de fer ben fet... Per TV3, el més important del futbol és que ens permet entrar en una audiència que habitualment no és la nostra. Ens acostava a la gent que no veu TV3 com a primera cadena perquè el seu hàbit lingüístic és el castellà. Amb el

futbol s'acostumen a veure televisió en català.

—Hi ha gent que diu que hi ha massa futbol a la televisió.

—És possible. Potser n'hi ha en excés, també perquè s'han multiplicat les competicions. I també perquè els operadors han jugat molt fort a favor del futbol, pensant-se erròniament que és la pedra filo-

"L'interès nostre és intentar ser ben acollits per l'audiència sense jugar al tot per l'audiència. Si féssim programes escombraries o cine pornogràfic a les 12 de la nit dels divendres tindríem més audiència."

sosfal que salvarà la cadena. El futbol no salva cap televisió.

—Recentment, a l'estadi del FC Barcelona van aparèixer pancartes acusant TV3 d'antibarcelonisme.

—Això no és així, ni de bon tros. Al contrari, TV3 des del seu inici ha cuidat molt les transmissions. Nosaltres fem les transmissions de futbol sent culés, cosa que una cadena estatal no pot fer.

—TV3 és culé?

—És culé, periquito o del Lleida.

—Però de culé i de periquito no se'n pot ser per igual ni en la mateixa proporció...

—Fem costat als de casa. Mira't les transmissions de l'Espanyol que fem a TV3. Transmetem pels de casa, pels qui ens veuen. Ser del Barça o ser de l'Espanyol no ens impedeix ser crítics quan cal, i això alguns estaments del FC Barcelona no ho acaben d'entendre.

—En els darrers mesos les relacions entre TV3 i la directiva del FC Barcelona han estat tenses.

—Moltes vegades és degut a malentesos, producte de declaracions fetes en moments particulars. TV3 i el Barça estan condemnats a entendre's. Han de tenir sempre una relació excel·lent. A ningú li agrada que el critiquin, però no es pot tenir la sensibilitat a flor de pell.

—El problema està en la directiva del Barça?

—De tensió entre la direcció de TV3 i la directiva del Barça, no n'hi ha hagut pas. S'ha inflat el globus.

—Qui l'ha inflat?

—No... els mitjans en general. Algunes declaracions fetes a cop calent per algun directiu del Barça. Són molt legítimes, tothom pot dir el que vulgui, però després les coses s'han d'arreglar. Nosaltres som el primer client del FC Barcelona i no dic que ens hagi de cuidar, però, vaja... Perquè a més a més ho fem bé, però quan el Barça perd, hem de dir que perd. I si perd en els últims deu minuts de partit, el senyor Van Gaal pot dir el que vulgui però és normal que els nostres periodistes esportius tinguin un punt de crítica.

—Darrerament, però, en els programes esportius de TV3 surten més directius del Barça.

—És possible. Però no hi ha cap instrucció perquè això sigui així. Com que és un tema delicat, em sembla bé que hi hagi directius del club que puguin dir-hi la seva.

—Els drets del futbol van permetre a TV3 fer un paper important en la guerra de les plataformes digitals...

—I un sofriment important...

—Què vol dir amb això?

—Moltes hores de negociacions, molts viatges a

Madrid per intentar posar pau entre els dos operadors.

—Entre els dos operadors, TV3 ha optat per participar com a accionista a Vía Digital, la plataforma propera al govern del PP.

—Tenim un cinc per cent de les accions de Vía Digital. Si haguéssim pogut hauríem entrat a les dues plataformes com a accionistes. Teníem l'opció d'un cinc per cent de les accions de Canal Satélite Digital. Però la Llei de Societats i els estatuts de les mateixes companyies ho fan molt difícil. Després d'una sèrie de negociacions amb les dues, ens va semblar més adequada la nostra participació a Vía Digital. Però també som proveïdors de Canal Satélite i tenim bona relació. En el fons, nosaltres creiem —i influïrem tant com puguem en aquest sentit— que només hi hauria d'haver una sola plataforma. De moment, l'acord que plantejava Vía Digital s'ade-

quava més a l'esperit que TV3 volia. El vint per cent de tot el que emet la plataforma ha d'estar produït a Catalunya, cosa que ens beneficia molt a nosaltres i al conjunt de la indústria audiovisual catalana.

—A més d'adequar-se a l'esperit, m'imagino que hi va haver pressions del govern popular per aplicar en el camp digital l'acord entre CiU i PP a nivell d'estat.

—No. Potser a l'inici, aquesta qüestió es va polititzar molt, però després es va apaivagar i es van prioritzar els acords comercials i el nostre interès com a empresa. Si haguéssim estat tan pressionats políticament no tindríem acords amb Canal Satélite. No estem coartats políticament per cap de les dues plataformes digitals.

—Però una televisió pública com és TVC ha de participar necessàriament com a accionista en una

empresa privada com és Vía Digital?

—Radicalment sí. L'evolució dels mitjans de comunicació públics o privats en el futur, amb les noves possibilitats tecnològiques que s'obren, ningú no sap com acabarà. Però hi has de ser. Perquè si no perds el tren. Entre d'altres coses, perquè també pot representar fonts d'ingressos per TV3 com a centre de producció. Augmentar els ingressos permet disminuir la subvenció pública, i que TV3 sigui menys cara pel ciutadà de Catalunya.

—Amb l'arribada de la televisió digital, les hores de televisió en català disminueixen una vegada més, tal com ja va passar amb l'entrada de les privades.

—Per això hi som. En la mesura que la televisió en obert vagi perdent espai, tot i que en perdrà menys del que es podria pensar, doncs hi ha d'haver algú que faci força per fer present la llengua catalana i subministrar productes en català.

"Ser del Barça o ser de l'Espanyol no ens impedeix ser crítics quan cal i això alguns estaments del FC Barcelona no ho acaben d'entendre."

"TV3 i el Barça estan condemnats a entendre's."

—Malgrat el lideratge de TV3 amb el vint-i-dos per cent d'audiència, la suma de la resta de cadenes demostra que més del setanta per cent de l'audiència de Catalunya continua veient televisió en castellà.

—Sí. És bastant lògic, amb l'oferta de televisió que hi ha actualment. Això no vol dir que aquest setanta per cent no vegi mai televisió en català. Vol dir que un de cada tres catalans veu majoritàriament televisió en català, la qual cosa no és dolenta tenint en compte que hi ha set ofertes de televisió, sis en obert i una en tancat. Hi hauria d'haver més oferta en català. Amb els diaris passa una cosa semblant. El cas d'*El Periódico* demostra que si augmenta l'oferta en català, una part dels consumidors s'hi apunten.

—Una part de l'audiència de TV3 prové d'espectadors del País Valencià, les Illes i la Catalunya Nord. Està comptabilitzada aquesta audiència?

—No d'una manera fiable. Els controls d'audiència que tenim estan centrats en el Principat, que és l'àrea d'influència que la llei de tercers canals permet. El que sí que està clar és que a les Illes i al País Valencià tenim una audiència consolidada. En el cas valencià, la resposta popular que hi ha hagut als intents d'interrompre el senyal de TV3 va molt més enllà dels números que ens donen les enquestes que hem encarregat. El més important és l'evolució, i sabem que l'audiència de TV3 i Canal 33 al País Valencià va en augment.

—Malgrat aquest augment, la presència del País Valencià o de les Illes en els informatius o programes de TVC és més aviat escassa.

—És cert. N'hi hauria d'haver més de la que hi ha actualment. També se'ns acusa de centralisme barceloní dins el mateix Principat. A vegades la realitat barcelonina és aclaparadora. La nostra voluntat, en la mesura que les possibilitats econòmiques ens

—TV3 va crear un estil de fer riure diferent, primer amb Mikimoto i després amb la factoria Buenafuente. Hi ha una manera catalana de fer televisió d'humor?

—Sí. Són estils diferents i és cert que és una incògnita si funcionaria fora de Catalunya. Hi ha coses que no són homologables i l'humor n'és una. L'humor espanyol és més fàcil d'importar perquè aquí hi ha un públic receptiu, però el català és més difícil que s'imposi fora. Hi ha excepcions com El Tricicle.

aquesta s'hi oposa. Quina és la posició de TV3?

—Cap ni una. Nosaltres respectem i agraïm el que ha fet Voltor, com el que ha fet Acció Cultural del País Valencià, que d'una manera voluntariosa han permès que TV3 arribi on arriba. Tenen tot el nostre respecte però nosaltres legalment no hi podem intervenir. Sé que hi ha contactes entre el govern català i el balear per veure com es pot solucionar. A nosaltres, el que ens agradaria com a televisió és que no es deixi de banda tota la gent que ha fet possible que TV3 es veiés a les Illes i que es respectés la contribució que ha fet.

—L'Obra Cultural Balear proposa que els repetidors siguin cogestionats per un patronat on participin altres institucions a més del govern, com el Consell Insular, i entitats cíviques.

—A mi em sembla correcta aquesta fórmula. Però la titularitat dels repetidors no la podem decidir nosaltres.

ho permetin, és de potenciar la delegació que hem obert a les Illes, estudiant una desconexió en un futur proper. També volem consolidar el País Valencià i, tot i que és més difícil, Catalunya Nord.

—Com ara esmentava, la resposta popular dels valencians ha demostrat que TV3 disposa d'una audiència important al País Valencià. Malgrat això, el govern d'Eduardo Zaplana va interferir-ne les emissions no fa gaire. S'hi ha resolt definitivament el conflicte?

—S'ha acabat en bona part. Finalment s'ha imposat el sentit comú. Però em consta que hi ha dificultats i hi ha coses que grinyolen. Des de sempre les relacions han estat molt complicades i no s'arreglen d'un dia per un altre. No es posen portes al vent. TV3 s'ha de poder veure allà i Canal 9 aquí.

—En el cas de les Illes hi ha una polèmica sobre la titularitat dels repetidors que permeten la recepció de TV3. El Govern Balear vol comprar-los a l'entitat propietària, l'associació Voltor, vinculada a l'Obra Cultural Balear, però

